

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

OBLIGACIONS DE LES COOPERATIVES

Les obligacions de les cooperatives federades envers la Federació són, entre altres, pagar la quota federativa de 80 pessetes anuals, el primer any d'estar federades, i l'ú per mil del volum d'operacions les altres anyades, si aquest tant per mil representa una quantitat superior a la quota mínima de 80 pessetes, i facilitar l'Inventari-Balanç de cada exercici, amb la relació dels excedents de percepció obtinguts, nombre d'associats, familiars, empleats, vendes, fons de reserva i fons d'obres socials.

La Federació de Cooperatives de Catalunya ha acordat celebrar el seu Congrés Extraordinari els dies 16, 17 i 18 del proper desembre

Crida de divulgació

per R. FORTUNY

Són moltes les conversacions i polèmiques de temes cooperatius que foren planys d'incomprensió del que representa aquest ideal, i si anàtzem les causes trobarem la més principal i important la falta de cultura i propaganda cooperadora. Molt bé que en ple Congrés s'apro- i ampliar el nostre portantveu ACCIO CO- OPERATISTA, i no pari el mateix de recoma- nar la seva divulgació per les nostres entitats, no n'hi ha prou; nosaltres hem d'intensificar les nostres activitats oratòries dintre les possi- bilitats de cada u, sigui al taller, la fàbrica, l'oficina, i explicar a l'abast de cada i segons els seus coneixements cooperadors, les finali- tats que hem d'assolir de practicar-ho amb fe i per la nostra persuasió guanyar adeptes i més adeptes i d'aquesta normal propaganda sense exabruptes i calladament tinguem la se- guretat d'obtenir resultats sorprenents, tot es- triba en què hi posem entusiasme.

Ja sé que s'ha vingut tractant molt sovint aquest tema, jo mateix l'he suggerit en molts dels articles escrits i fins i tot en un d'ells va- reig proposar un quadre com si diguessim semi- professionals i ja oficials de comentaristes i conferenciants que estiguessin preparats per concórrer al lloc que es demanés i no crec que s'hagi emprès cap croada per a formar-ho. Pen- sem tots plegats que molts dels cooperadors no- vells han ingressat portats per les circumstàn- cies i la manca d'abundor de queviures, però qui sap, a desgrat de l'egoisme i altres males passions dels mortals, potser infiltrant saluda- bles explicacions de cooperativisme farem inte- ressar l'esperit de molts dels esmentats novells i farem que a dintre dels nostres quadres s'hi trobin bé i a més d'evitar la seva fugida incons- cientment es transformin també en propagan- distes.

Aquesta ens hem d'imposar sempre i quant no trobem manera d'implantar l'organisme adient per mitjà d'escoles teòriques i pràcti- ques per formar la nova promoció de coopera- dors de coneixements tècnics que estiguin pre- parats per complir aquesta missió més propi- ament tal i com ja està instal·lat a altres països estrangers els quals ens podrien emmirallar- nos.

Falta imposar i fer veure a la massa coope- radora del principi que aquest mot vol dir sa- crifici pel company mitjançant la seva recipro- titat, a més del ja també tan conegut d'«Un per tots i tots per un», i que la bandera que tremolem, a més dels colors de l'arc iris, té el de germanor i companyonia i pau i sempre pau; que no caben en les nostres rengleres els aprofitadors i massa enginyosos, essent prefe- rible els nobles de pensament i molt bona fe. Qui no sentí cordialment aquests principis i cerqui donar profit al seu jo donant satisfac- ció al seu instint d'egoisme, que s'aparti de nosaltres i segueixi altres viarànys més propis al seu pensar, nosaltres no retenim per impo- sició a ningú, la nostra idea no és nova, té al- menys cent anys de pràctica i sempre ha anat prosperant, cosa poc corrent en les altres que s'han aplestat a voler barrar-li el pas, presen- tant-se com a més modernes i millor concebu- des i que no tenen més remei que marxar, com es demostra al més sorollós fracàs, tot i portant mentre perduren l'entrebancament i ofuscació de la brillantor de la nostra.

Es necessari suplir la manca de publicacions

nostres en la nostra superació, no hi fa res que ens fem pesats, qui no vulgui escoltar-nos que no ho faci, mentre trobem un que vulgui co- nèixer l'abast del nostre camí hem d'informar- lo; i si pels nostres coneixements no sé prou, cercar-li companys o llibres que puguin il·lus- trar-lo, ja que pensem que s'han donat molts casos de qui ha semblat el més escèptic, una vegada ben saturat de cultura cooperadora ha resultat un fervent propagador nostre.

Problemas cooperativos

por FRANCISCO GENOVES

La estructura que hoy tiene el Movimiento Cooperativo, nos hace pensar en la necesidad de que se rectifique, con el fin de dar satisfac- ción y llenar necesidades que, de continuar co- mo está, no pueden satisfacerse.

La guerra, como ocurre siempre, ha despla- zado de su lugar concepciones que antes eran buenas y hoy ya no sirven, precisamente por- que en el ritmo acelerado que imprime a todas las cosas, hace y obliga a que se pierdan mu-

chas reglas y cálculos en los que todos los que actúan en unos u otras actividades públicas y de interés general, cifraron el desenvolvimiento normal de sus organizaciones.

Es un hecho innegable el que esta tremenda conmoción que sufre nuestro país, ha dado lu- gar, en nuestro caso, a que el Movimiento Co- operativo entrase por muchas retinas que an- tes no captaban este problema, ya que ni las circunstancias les excitaban a ello ni la imagi- nación de mucha gente no concibió la enorme necesidad que el del Movimiento Cooperativo se podía tener en el momento que las aspira- ciones sociales y económicas del pueblo pudie- ran plasmar en un movimiento. Así ocurre aho- ra ante el resurgimiento que a nuestro pueblo le lleva la guerra, el que todos los factores po- líticos y sociales se afanan, creemos que de buena fe, y si se quiere, aceptamos sea con no- bles propósitos de superación, por tener bajo su orientación los principales problemas de la vida económica de España, para ofrecer una obra ideal y de un gran valor patrio.

Estas exigencias que dejamos apuntadas, trasplantadas a nuestro campo, nos llevan a la necesidad de que la estructuración del Movi- miento Cooperativo se rectifique, facilitando que dentro de él vivan las tres ramas de las que se compone, que, si no sufrimos equívoco, son: Consumo, Producción Agrícola y Producción In- dustrial, factores esenciales sobre los que giran las actividades cooperativas.

Queremos llamar la atención de nuestros or- ganismos competentes, que inmediatamente hay que estudiar el problema que ya vamos tenien- do planteado, hasta llegar a conseguir que cada actividad de las mentadas tenga su campo de acción y cuente con sus propios instrumentos, como, igualmente, que con aquellos intereses que nos son comunes a todos los cooperadores, se forje la nueva y superior estructuración de nuestro Movimiento. Estas ideas, como bien fá- cilmente se habrá podido comprender, desem- bocan en una propuesta, que es: Que la Fede- ración Nacional de Cooperativas de España se transforme en una Confederación, dividida en tres ramas: Consumo, Agrícola e Industrial, y compuesta cada una de éstas por una Federación Nacional de Cooperativas de su respectiva es- pecialidad.

Con ello miramos hacia el porvenir; velamos por la mayor pujanza del Movimiento; damos amplias posibilidades de trabajo, no anulando el estímulo; posibilitamos la especialidad en las actividades cooperativas y evitamos que ningun- a de ellas esté bajo el interés de la que no le sea propia.

Hay muchos motivos para excitar a nuestros organismos superiores, con referencia a esto que planteamos, aunque no ignoramos que éste es un problema que sale fuera de su órbita nor- mal, pero contra ello pensamos que en estos tiempos, las atribuciones se pueden y deben su- perar en honor a las exigencias de los proble- mas. Por ello esperamos conocer la opinión de los grupos rectores de nuestro Movimiento Co- operativo.

FEDERACIO DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

Primer Congrés Extraordinari

Dies 16, 17 i 18 de desembre del 1938

Les sessions tindran lloc al saló d'actes de la Sucursal 21 de la Unió de Cooperadors de Barcelona, Urgell, 176.

ORDRE DEL DIA

DIVENDRES, QUATRE TARDA

Recepció de Credencials.

IDEM, SIS TARDA

1. Dictamen de la Ponència de Credencials.
2. Constitució del Congrés.
3. Nomenament de les Meses de discussió per a totes les sessions.

DISSABTE, NOU MATI

4. Dictamen de la Ponència «Reforma d'Estatuts de la Federació».
5. Nomenament del Director d'ACCIO COOPERATISTA.

IDEM, QUATRE TARDA

6. Dictamen de la Ponència «Estatuts de la Caixa de Crèdit Cooperatiu».

DIUMENGE, NOU MATI

7. Dictament de la Ponència «Distribució de Proveïments i Autonomia Adminis- trativa del Moviment Cooperatiu de Catalunya».

IDEM, QUATRE TARDA

8. Sessió de Clausura.

INSTRUCCIONS

Per a assistir al Congrés, les Societats federades hauran d'estar al corrent en el compliment de llurs obligacions estatutàries.

Els nomenaments dels delegats al Congrés hauran de fer-se en les Assemblees de cada Cooperativa i venir avalats per la signatura del President i Secretari, i el segell de l'entitat.

Les suggerències, esmenes o contraprojectes del Projecte de Reforma d'Estatuts de la Federació i de l'Avantprojecte dels Estatuts de la Caixa de Crèdit Cooperatiu hauran d'ésser presentades quinze dies abans del Congrés. També hauran d'ésser presentades quinze dies abans del Congrés les proposicions relatives a distribució de proveïments i a autonomia administrativa.

La sessió preliminar serà presidida per l'Executiu, assistit pels Membres del Con- sell General.

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

SECCIO FEDERATIVA

Federació de Cooperatives de Catalunya

Acta de la sessió del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya celebrada el dia 13 d'octubre del 1938

Presideix el company Barjau, amb assistència dels companys Vallejo, Cases, per la C. C. C., Verdura, per ACCIO COOPERATISTA, Aguiló, per «Productes Coop», Jané, per la Comissió Cultural i Activista i el que sota signa.

A les quatre quaranta-cinc de la tarda comença la sessió.

Es llegeix i aprova l'acta anterior.

Assisteix a la sessió el company Jaume Arnal, vocal del Consell Permanent d'Indústries Agrícoles i Alimentàries, informant sobre els treballs que afecten al sudit departament. S'assabenta el Comitè de les solucions preses per l'esmentat company en el si del dit organisme, particularment en el que afecta la indústria panificadora, acordant-se veure amb satisfacció la tasca emprada que respon a l'interès de les nostres federades i del Moviment Cooperatista en general.

Assisteix també una representació de l'«Agrupació Femenina», informant de les tasques en profit de l'ajut a la infància, als ferits de guerra i als desvalguts, les activitats de la qual venen esmerçant en aquest sentit tan plausible, convenint-se fomentar i regular aquestes tasques, dirigides a establir ajut als infants d'aquelles famílies cooperadores més necessitades de les barriades afectades pel bombardeig.

El que sota signa dona compte de la seva assistència al ple del Comitè de Catalunya de la U. G. T. a Tarragona.

S'acorda convocar el Consell General per al dia 23 d'octubre. Es tracta de confeccionar l'ordre del dia de l'esmentat Consell, quedant d'aquesta forma:

- 1.—Lectura i aprovació de l'acta anterior.
- 2.—Convocatòria del Congrés Extraordinari.
- 3.—Examen dels temes a discutir.
- 4.—Modificació d'Estatuts de la Federació de Cooperatives de Catalunya.
- 5.—Acció de conjunt de «Productes Coop» i de la Cooperativa Central de Compres.
- 6.—El problema de proveïments.
- 7.—Reglament Interior d'Administració del Fons d'Ajut.
- 8.—Assumptes generals.

El company Cases informa de l'actuació de la C. C. C.

Ingressa federada l'entitat «Menjador Cooperatiu Vilafrancu», de Vilafranca del Penedès, amb el corresponent aval de la Comarca.

La Presidència notifica l'abast de les conferències donades a Granollers i Sabadell, el dia 9 del corrent. A l'ensens assabenta que el diàlls pròxim tindrà lloc a Sabadell un acte de propaganda en el qual hi prendran part destacats elements cooperadors.

Sense més assumptes a tractar, s'aixeca la reunió a les set de la tarda.

El Secretari, Celestí Ventura.

DES DE GRANOLLERS

Conferència important

Organitzada per la Federació Comarcal del Vallès Oriental, va donar, diumenge passat, dia 9 d'octubre, una interessant conferència en aquesta ciutat, el President de la Federació de Cooperatives de Catalunya, company Felip Barjau i Riera, el qual va desenvolupar-la sobre el tema «La cooperació al servei del poble».

A l'acte, assistiren bon nombre de representacions de les cooperatives de la comarca, així com també importants representacions de diferents entitats polítiques, sindicals i culturals de la població.

Féu la presentació del conferenciant, amb sentides paraules, el president de la Comarca, Francesc Codina, finides que foren les quals començà l'orador la conferència en un pla amical de conversa.

Va fer, en començar, uns fervorosos elogis dels elements que formen la Comarca per la positiva tasca que estan fent en tot moment, la qual tasca ha de donar, a no tardar, els conseqüents fruits.

Digué que no pot regatejar el seu concurs a qualsevol petició que se li faci mentre sigui en bé de la cooperació i com és natural del tan soferit poble.

Parlà de l'home primitiu fent-li atinades comparacions amb l'home dels nostres dies i passant tot seguit a historiar les defenses de l'home en els seus primers temps comparant-les amb les de la civilització nostra.

L'home primitiu —digué el conferenciant— quan matava ho feia amb el mandró, la fletxa, etcètera, etc., i el d'avui ho fa amb les armes del moment, com són la pólvora, els fusells, els canons, l'aviació, les bombes explosives i tot el seguit d'invents de destrucció.

Seguidament descrigué el caràcter de l'home en les seves relacions amb els seus semblants i passà a historiar les revolucions francesa i russa i d'altres, per arribar a la finalitat de llurs promotors.

Exposa les falles de la naturalesa damunt l'home, descrivint les teories de Darwin i d'altres, les quals reforçaren l'exposició que féu l'orador.

No estic conforme —digué— amb la preponderància que es vol donar a l'home productor el qual amb l'industrialisme l'ha fet quedar esclau de la màquina, encara que l'hagi redimit de l'excés de feina corporal a la qual estava sotmès.

L'home que teixia a mà —segui dient el conferenciant— no va pensar mai a tenir força telers. S'acontentava amb aquell treball limitat mentre li donés per a viure bé i honestament.

En canvi, en el treball dels nostres temps l'ha industrialitzat tant que contínuament està furgant per a crear noves coses i nous negocis.

Féu una comparació entre la munió d'éssers que no treballen perquè no poden —sigui per l'edat, malaltia o vellesa— i també mengen, i l'home d'indústria que sí no treballa no té per poder menjar.

Parlà dels poderosos, del feudalisme i el capitalisme i de la llibertat del viure amb digni-

tat, amb atinades paraules les quals mereixen l'assentiment de l'auditori. Per altra part —digué—, la humanitat no és possible que sigui feliça mentre no es deslliuri de tota casta, raça i religió. En canvi, la cooperació accepta la teoria racionalista la qual és filla, com ja diu el mot, de la racionalitat.

Compara la família i els fills que la formen, els quals tots tenen dret a la vida i per tant a l'alimentació consegüent sense preguntar-los-li la seva manera de pensar, amb les normes de la cooperació, les quals estan deslligades de tota idea política i per tant hi caben dins d'ella tant els d'un pensar com els de l'altre.

Les conviccions dels cooperadors no poden ésser les dels betes-i-fils ni les del carboner de la cantonada —continua exposant l'orador— ben al contrari, son antagòniques.

Digué que hi han dues maneres de viure al món: El que treballa per a les seves necessitats i el que treballa per negoci. L'home negociant —segui dient— comença de moment el negoci sol. Després ja ha de menester un aprenent. Més tard té necessitat de mossos, als quals ha d'explotar tan com pot per a fer més diners en el negoci. Més endavant ja prova d'adulterar els productes per tal de tenir encara més guany, el qual sempre suposa el consegüent millorament de la seva situació en tots els medis que el fan sobresortir de seguida en tota mena de negocis comprant-ne accions i més accions cada dia que passa, i així en poc temps queda convertit en un dels més imprescindibles financers de l'alta banca que, com és natural, negocia si ve al cas, també, amb la guerra; fent perillar, per tant, la pau de l'Estat, la dels pobles, la de les famílies i la dels treballadors.

Passà a parlar tot seguit de la propietat, la qual —digué— pot ésser santa i ho és de santa administrada pels cooperadors; i seguí parlant del que ha d'ésser la cooperació en aquesta matèria, la qual ha de començar per fer fàbriques de producció. S'ha de crear aquesta producció construint les fàbriques necessàries, conreant totes les terres i organitzant les granges que s'hagin de menester, etc., etc.

Tots som consumidors: els negociants, els productors, els treballadors de tota mena i també els que no treballen sigui pel que sigui, i per tant essent els consumidors la totalitat, s'ha de procurar, naturalment, per a tots.

Seguidament féu un fervorós elogi de la cooperació, enaltint-la amb sentides paraules, en la qual no es pregunta a ningú en ingressar-hi, com pensa sobre matèria política o religiosa.

La cooperació —digué a continuació— és enemiga del capitalisme i per tant uneix els treballadors per medi dels corrents de germanor que s'hi practiquen en les seves diferents modalitats.

I finí la notable conferència, després de resumir-la amb assenyades i justes paraules, amb un fervorós cant al cooperatisme i a les terres d'aquest bonic Vallès, com també a totes les de la nostra dolça Catalunya, la qual ha de demostrar que aquí no hi té res a fer el capitalisme.

"Almanac de la Cooperació"

D'INTERES

Ens cal dirigir-nos avui, preferentment, a les Cooperatives de Producció, Treball i Transformació, a l'objecte de remarcar un fet que, d'ignorar-lo, podria ocasionar trastorn en els seus projectes respecte a la utilització de les pàgines de l'Almanac, per a la inserció dels anuncis dels productes que elaboren o transformen.

L'actual desenvolupament en què transcorre la vida ciutadana, en la que de manera acusada hom pot notar-hi la manca, cada dia més accentuada, del personal necessari per a ésser utilitzat en les seves diferents activitats, posa a la Direcció de l'Almanac en el fet de veure's privat del concurs de companys que, en anys successius, havien prestat el seu, en l'adquisició

d'originals destinats a l'anunci dels productes d'elaboració cooperatista mitjançant les visites, quasi sempre repetides, als homes dirigents i responsables d'aquelles organitzacions a les quals la publicació d'un anunci podia interessar.

Mancats, doncs, d'aquest concurs enguany, és pel que ens dirigim a tots els dirigents de les Cooperatives de Producció i Treball de Catalunya en el prec de què, si els cal utilitzar les pàgines de l'Almanac per anunciar-hi els productes o manufactures a què les seves respectives Cooperatives es dediquen, ho facin dirigint-se personalment o per lletra a la Direcció de l'Almanac, enviant els originals necessaris o compromentent l'espai que determinin ocupar.

A tots els serà agraïda aquesta petita molèstia, confiant de què el nostre prec serà atès pels nostres companys, els directius de les Cooperatives de Producció i Treball.

CONCURS

La Federació de Cooperatives de Catalunya, en compliment de l'article 38 dels seus Estatuts, obre un concurs per a proposar al proper Congrés Extraordinari el nomenament de Director d'ACCIO COOPERATISTA, mitjançant les següents condicions:

1.ª Per optar a la plaça de Director s'ha de pertànyer a una Cooperativa federada i portar dos anys almenys d'afiliat a l'organització.

2.ª Caldrà tenir i demostrar amplis coneixements sobre el Moviment Cooperatiu Regional, Nacional i Internacional i sobre qüestions econòmiques, polítiques i socials.

3.ª Haurà de dominar la llengua catalana i castellana i conèixer algun idioma estranger.

4.ª Tindrà preferència el concursant que haurà dirigit publicacions afins o similars.

5.ª La missió del Director serà la de preparar i ordenar l'original del periòdic, corregir les proves i distribuir la compaginació, auxiliat per un Secretari que proposarà a l'Executiu per a què aquest faci el nomenament.

6.ª El càrrec de Director d'ACCIO COOPERATISTA serà remunerat amb dues-centes pessetes mensuals.

Tots els cooperadors que vulguin optar a aquesta plaça hauran d'adreçar una sol·licitud al President de la Federació, acompanyada de quantes dades i documents creguin d'interès per a demostrar la llur suficiència.

El termini d'admissió de sol·licituds finirà el dia 30 de novembre.

SETENA LLISTA

de les aportacions obligatòries d'una pesseta per associat i voluntàries, destinades a les cooperatives damnificades pels bombardeigs

Suma anterior	108.128'50
La Guardiola, Cabrera del Maresme, obligatòria	148'—
L'Amistat, Cabriels, obligatòria	133'—
L'Amistat, Calella, obligatòria	718'—
L'Amistat, Llavanes, obligatòria	209'—
L'Amistat, Montgat, obligatòria	135'—
L'Econòmica, Arenys de Munt, obligatòria	477'—
L'Econòmica, Arenys de Munt, voluntària	50'—
L'Equitativa, Argentona, obligatòria	445'—
L'Estrella, Vilassar de Dalt, obligatòria	157'—
La Fraternal, Vilassar de Dalt, obligatòria	228'—
La Fraternal, Vilassar de Dalt, voluntària	204'—
La Fraternitat, Premià de Dalt, obligatòria	119'—
La Fraternitat, Arenys de Mar, obligatòria	339'—
La Fraternitat, Arenys de Mar, voluntària	412'—
La Germanor, Caldes d'Estrac, obligatòria	258'—
La Germanor, Calella, obligatòria	333'—
La Germanor, Tiana, obligatòria	170'—
La Germanor, Tiana, voluntària	50'—
La Llar, Montgat, obligatòria	158'—
La Malgratense, Malgrat, obligatòria	592'—
La Malgratense, Malgrat, voluntària	438'—
El Masnou, Masnou, obligatòria	1.251'—
El Masnou, Masnou, voluntària	250'—
Obrera, Vilassar de Mar, obligatòria	232'—
Obrera, Pineda, obligatòria	500'—
Unió, Canet de Mar, obligatòria	812'—
Unió, Premià de Mar, obligatòria	714'—
Unió de Cooperadors, Teià, obligatòria	248'—
La Unió, Llavanes Montalt, obligatòria	133'—
La Unió, Llavanes Montalt, voluntària	50'—
Unió de Cooperadors, Mataró, obligatòria	1.177'—

Unió Alellenca, Alella, obligatòria	287'—
La Torderenca, Tordera, obligatòria	187'—
La Torderenca, Tordera, voluntària	50'—
Obrera, Montgat de Mar, obligatòria	117'—
Copp. de Consum, Pol de Mar, obligatòria	370'—
La Llibertat, Calella, obligatòria	215'—
Coop. de Consum, Vallalta del Maresme, obligatòria	146'—
Coop. del Sindicat Agrícola, Montgat, obligatòria	201'—
Treballadors Units, Tordera, obligatòria	175'—
Obrera Tarraconense, Tarragona, voluntària	500'—
Obrera Tarraconense, Tarragona, obligatòria	1.654'—
Reivindicació, Just Desvern, obligatòria	302'—
Espluguense, Espluga Calva, obligatòria	72'—
Espluguense, Espluga Calva, voluntària	144'—
La Canyellenca, Canyelles, obligatòria	98'—
Obrera, Garraf, obligatòria	150'—
Obrera, Vallcarca, obligatòria	308'—
La Humanitària, Sasnebes Empordà, obligatòria	150'—

Títol ... 124.394'50

Impost sobre la Xifra de Negocis

ES RECOMANA A LES COOPERATIVES QUE TINGUIN ESTABLERT CONCERT REFERENT A L'IMPOST SOBRE LA XIFRA DE NEGOCIS, PROCURIN POSAR-SE AL CORENT DE PAGAMENT DE DIT IMPOST QUAN ABANS MILLOR, JA SIGUI FENT EFFECTIVES LES QUOTES CORRESPONENTS ALS DELEGATS DE VEGUERIA O BE PER MITJA DE LA FEDERACIÓ DE COOPERATIVES DE CATALUNYA. EN AQUEST DARRER CAS CALDRA FER PRÉVIAMENT LA TRAMESA DE FONS A LA FEDERACIÓ. A L'ENSEMS ES PREGA A AQUELLES COOPERATIVES QUE HAGIN FET EFECTIU L'ESMENTAT IMPOST DIRECTAMENT ALS DELEGATS DE VEGUERIA, HO POSIN EN CONEIXEMENT DE LA FEDERACIÓ DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

Una tasca necessària a realitzar

Del 19 de juliol ençà s'ha vingut observant a Catalunya el grandios fenomen que representa la creixença de la massa cooperadora catalana. I això, que per a uns ha estat motiu d'eufòria, per altres ho ha estat d'inquietud.

Els primers es fixaven en la quantitat, els segons en la qualitat de la mateixa.

Dos anys d'experiència crec que són suficients per a permetre'ns mirar-nos la qüestió des d'un punt de vista assentat sobre una base sòlida.

Tal com deia des d'aquestes mateixes pàgines, fa unes setmanes, el company Barjau l'al·ludida creixença ha estat «de necessitat». Es cert. En el moviment cooperativista català hi han entrat elements que no havien sentit mai el més petit interès per la cooperació i per tot el que ella representa.

«Tot allò que no arriba al cor sol tenir una vida efímera», afirmava Barjau. El toc d'alerta ha estat donat per qui l'havia de donar. Es temps de les conseqüències que podrien derivar d'un bon senyal que ens haguem sabut percatar a yar-se de l'entrada en els nostres rengles dels elements abans al·ludits. No ens trobéssim a darrera hora amb sorpreses desagradables. Prevenir és curar, ens diu un aforisme.

No vulguí donar ningú a aquestes ratlles un to pessimista que no tenen.

No estem parlant d'un mal incurable. Tractat a temps i amb un xic de cura pot ésser dominat, si no en la seva totalitat, en una part molt important.

Una de les principals armes amb què cal combatre'l és amb la propaganda. Intensificant la fins al màxim que ens permetin les actuals circumstàncies. Fent arribar a tots els confins de la nostra terra una alenada d'ideal cooperativista que faci enfortir el dels antics cooperadors i que incorpori espiritualment al nostre moviment els que darrerament hi han ingressat.

S'objectarà que la tasca és ardua, més encara en aquests moments difícils.

Es que no tenim el deure d'exigir de cada un de nosaltres el màxim esforç en aquest sentit?

Creiem que la importància del problema s'ho val a bastament.

J. RIBAS

S A BIÓ

Es un producte de poca importància monetària en època normal, però tant en situació normal com en anormal, és d'una gran necessitat com a previsió sanitària. Avui que estem sofrint el pes d'una guerra d'un caire fins a la data no igualat, ens és mancat aquest gènere de primera necessitat quan la major part dels habitants del territori lleial estan en un estat d'escrofulisme i pobresa de sang, i d'una manera especial els infants, els quals, pel carrer d'un poble o ampla via d'una ciutat, veureu amb una erupció d'aquelles sangs brutes (grans), que poc abans us deia, i la majoria també els veureu amb unes pells un poc confoses (perdonat, company lector, que no impera l'ànim de ferir susceptibilitats), tot i no obstant que les seves mares es desentranen per a fer-los una «toilette» dintre les possibilitats, cosa que no deixa d'ésser un terreny abonat per a propagar una sèrie de malalties.

Més encara si féssim una comprovació en els centres sanitaris veuríem coses més greus que requereixen tractaments d'una importància superior i que de poder obtenir el tant cobejat sabó es podria aminorar el perill d'aquestes malalties epidèmiques susceptibles de contagi.

També tenim un altre punt que no convé perdre de vista ni oblidar i és el tan espantós «mal blanc», que tants estralls està causant a la humanitat i que personalitats mèdiques estan cremant-se les pestanyes, dintre els laboratoris i llibres de consulta, per trobar la tan esperada droga que té de plantar cara al Bacil de Cok, fantasma de la joventut, i mentre la ciència està treballant per poder-lo aixafar, nosaltres, amb tots els procediments higiènics hem de procurar que les llars, útils domèstiques i les nostres mans, estiguin sempre en estat net de partícules microbianes.

Company llegidor, hauràs cregut en començar que s'anava a procedir a un repartiment de sabó, cosa que és completament el contrari, doncs ha motivat aquest petit article un caire completament sanitari i una crida a l'atenció dels nostres bons companys de la Federació de Cooperatives de Catalunya perquè facin un esforç en bé dels cooperadors i estenguin la mà als infants que no haurien de sentir el pes d'aquesta guerra d'invasió.

MIQUEL MASSUETS

De la Cooperativa La Fraternitat, d'Arenys de Mar.

Mirando al mañana

por ANGEL CASAS

Por poco observador que uno sea, no dejará de ver cómo el comerciante —viejo y nuevo— toma sus medidas con vistas a la postguerra.

En vista de esto, el cooperativismo tampoco ha de permanecer ocioso y ha de preparar rápidamente sus cosas para que una vez terminada la lucha actual nada ni nadie pueda hacerle volver al estado semiembrionario de antes.

Ya sabemos que era una organización con tanta seriedad y solvencia como se quiera, pero hemos de convenir que su eficacia para con el fin que el cooperativismo persigue fué casi nula.

Aparte de los planes que ciertos elementos elaboran para un futuro que ellos consideran inmediato, hay —y este quizá es el más peligroso— los que tienen concebidos ciertos capitalistas de alguna nación.

Se rumorea con bastante insistencia que ya hay capitales reunidos para invertirlos en empresas comerciales e industriales con el fin de instalarse en la Península una vez restablecida la paz.

Naturalmente que ésta no sabemos si vendrá tarde o temprano, pero si esto cierto ya tiene de por sí mucha importancia para el cooperativismo.

Hemos de suponer, como decimos al principio, que el cooperativismo querrá mantener sus posiciones. Es más, creemos que querrá ampliarlas y consolidarlas, amén de conquistar otras que le permitan seguir, con seguridades de triunfo, hacia el objetivo final. ¡Ah! Pero

es necesario velar porque así sea y procurar que los acontecimientos no nos cojan desprevenidos.

Es necesario que la organización cooperativista tenga tal prestigio y solidez que nada ni nadie pueda separarla de su recta ni del fin que persigue.

El cooperativismo tiene ancho campo y sobrados elementos para ganar la batalla que se avecina. Sobre todo tiene uno que si las entidades responden y se organiza con rapidez será el más poderoso y el más eficiente con que ha contado jamás la organización cooperativa. Nos referimos al proyecto de la Caja de Crédito Cooperativista. A ésta las entidades deben prestar toda la atención, todo el interés y todo el entusiasmo.

Precisa, además, que se abran nuevos centros de distribución, no dejando ni un hueco, ni una rendija donde el cooperativismo no haya puesto sus plantas. Y éste no se ha de limitar sólo y exclusivamente a los artículos comestibles, sino que debe y puede hacerlo en los de beber, calzar y vestir.

Para todas estas cosas de imprescindible uso personal pueden y deben crear los centros de distribución necesarios las cooperativas.

Si así no se hace seremos barridos de la vida social sin haber logrado interesar poco ni mucho a la gran familia trabajadora. Y lo que es peor todavía, sin haber sabido conservar dignamente lo que tantos sacrificios cuesta, ni lo que nos ha proporcionado el fracaso de otros organismos que han intentado imitarnos o suplantarlos.

10 octubre 1938.

Butlletí de subscripció a l'ALMANAC - 1939

La Cooperativa

de es subscriu a

exemplars de l'Almanac de la Cooperació per a 1939, l'import dels quals farà efectius a la Federació.

de del 1938.

• REGELL I FIRMA:

Envien aquest Butlletí de subscripció a la Federació de Cooperatives de Catalunya, Pelai, 7, pral. - ALMANAC DE LA COOPERACIO - Direcció.

Publicacions d'ACCIO COOPERATISTA

CORREU

Antoni Cortada. — Rebudes les 15 pessetes. Enviem «Història dels Pionners». «El Libro de Rovira» i «Organització i Comptabilitat» els enviarem quan surtin.

Antoni Gascon. — Anotada la vistra comanda del llibre «Organització i Comptabilitat».

Joan Canals. — Us diem el mateix.

Manuel Vázquez. — Anotada la vostra subscripció al «Libro de Rovira» i «Organització i Comptabilitat».

Joan Presas. — «El libro de Rovira» sortirà a primers de desembre i «Organització i Comptabilitat» a finals.

Pere Sabadell. — Se us enviarà tal com demaneu.

Publicaciones de "ACCIO COOPERATISTA"

"EL LIBRO DE ROVIRA"

La Federación de Cooperativas de Cataluña tributa un justo homenaje, en el aniversario del fallecimiento, al que fué su presidente JUAN ROVIRA Y MARQUES, con la publicación del «Libro», de unas 250 páginas, que contendrá los 100 mejores artículos de Rovira, seleccionados y agrupados por Jaime Verdura, con un prólogo del actual Presidente de la Federación, Felipe Barjau.

Juan Rovira trató todos los temas cooperativos con una sencillez y una claridad tan extraordinarias y de una manera tan característica que difícilmente puede ser imitada. Es de esperar que todas las cooperativas y cooperadores querrán tener

"EL LIBRO DE ROVIRA"

y que se apresurarán, de consiguiente, a encargar el número de ejemplares que deseen. El precio se ha fijado en 5 pesetas ejemplar, y únicamente se servirán los ejemplares pedidos antes del 15 de noviembre.

COSES DE BROMA

HOMES INTEGRAS

—Així, doncs, si us enviessin un anònim informant-vos que la vostra muller us enganya, no en faríeu cas?

—Certament. Res no hi ha que m'inspiri més menyspreu que una lletra anònima. Si en rebés una ni l'obriria.

ALS ALPS

El guia.—Aquesta creu marca l'indret on s'estimà i morí el meu company Perot. Tingueu compassió dels seus fillets orfens i de la desventurada vídua. Us suplico un donatiu per ells.

El turista.—Però, escolteu, com és que a l'altre vessant de la muntanya ens han mostrat una creu dedicada al mateix Perot i dient-nos el mateix.

El guia.—Oh!, és que aquella és pels viatgers que passen per l'altra banda.

Es igual... Ja està bé...

Us heu fixat de quina manera més lleugera, amb quina inconsciència, una gran part del poble barceloní recull i es fa seves aquelles dites o frases tan estúpides que de tant en tant surten de no sé quina mena de cova analfabètica? Ara s'ha posat de moda entre el sector de ciutadans, diguem-ne ciutadans, a què em refereixo, una expressió, una doble expressió, que es llença tot fent una cantarella que allarga les últimes vocals com aquell que fa un badall de gaudí: «Es igual... ja està bé...».

Passa un auto rabent per un carrer mullat i enfangat per les pluges i la pols, un esquitxa el vestit, us queixeu i protesteu contra el poc compte del chófer. «Es igual... ja està bé...», us dirà un desconegut que passa, tot observant de reüll el vostre disgust i fent una rialleta que no és res més que un sarcasme.

Una pobra nena trenca un cànfir i plora pensant amb el reny de la mare en arribar a casa. «Es igual... ja està bé...», li dirà un ganàpia insensible a l'espant de la criatura.

Els passatgers d'un tramvia baixen, tot rondinant, perquè s'ha acabat el corrent i tenen d'anar a peu. «Es igual... ja està bé...», cridarà una veuota qualsevol. Voleu res més pocasolta? Quin sentit té això? Què vol dir? Vol dir que hom no té el més mínim interès perquè les coses vagin bé. Vol dir un escepticisme miserable. Vol dir una inhibició baixa. Vol dir una burla sarcàstica davant la desgràcia aliena.

No ho dubteu, els que es permeten comentar el vostre contratemps petit o gros, amb una impertinència de tan poc gust, penseu que són una gent sense sentiments, egoista, beneïta o ignorant de cap a peus.

Però l'altre dia, una dona sortia d'una sucursal de la nostra U. C. B. a Gràcia, i, en el moment de baixar de la vorera per travessar el carrer, se li va trencar el paraigües, introduït distretament entre dues llambordes. Mentre la pobra dona es planyia pel perjudici sofert, passa un massagran i, sense pensar-s'hi, llença l'estirabot de mal gust. La dona, no s'hi va pensar gaire tampoc; li pega garrotada amb el mateix paraigües trencat, tot dient: —Té, ves si t'és igual i s'està bé.

JOCANIN

Cooperadors:

Llegiu amb preferència la premsa que s'ocupa de les nostres qüestions.

Reportatges d'ACCIO COOPERATISTA

Un Menjador Cooperatiu

Heus ací una modalitat de la cooperació de consum fins ara ben poc coneguda a Catalunya, tot i que ha constituït una de les preocupacions principals de la cooperació de consum estrangera.

Jo he conegut i menjat al restaurant cooperatiu de la «Coopérative de Consommation» de Lausanne (Suïssa), la magnífica i polida ciutat asseguda, com Ginebra, a la costa del llac Lemán, i en aquest restaurant cooperatiu he pogut gaudir de l'atractiva amabilitat de les noies que serveixen, de les encantadores «mademoiselles» suïsses, que us posen el plat a taula amb aquell «si vous plez» acompanyat d'un somriure i d'una mirada d'innocent picardia que us fa venir més gana que qualsevol «dansant apéritif cocktail».

A Barcelona les circumstàncies de la guerra ens han obligat a preocupar-nos dels menjadors cooperatius, com a modalitat de cooperació de consum col·lectiu, i una de les primeres entitats en preocupar-se'n ha estat l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya.

Aquest menjador cooperatiu de què vull parlar-vos està instal·lat al domicili social de l'esmentada Associació, Passeig de Pi i Margall (abans de Gràcia), número 58.

Consta d'un menjador espaiós, ampliat amb una galeria, d'una cuina neta i endreçada, d'un rebost i un magatzem, d'un taulell per al lliurament de tiquets i de dues habitacions destinades a Secretaria, l'una, i a oficina auxiliar, l'altra.

Al menjador hom hi pot llegir aquests dos cartells: «No discuteixi's, menja i engesteix, «Dóna't pressa, que altres companys esperen».

La cuina està dividida en dues seccions: la de primer plat i la de segon; cada secció té la seva cuinera. Annexe a la cuina, però en un local separat, hi ha el servei de neteja de plats i coberts ben organitzat.

A l'abast de la cuina hi ha un rebost, d'on surten els queviures previ un rigorós control. Anexe al rebost hi ha un magatzem on entren els articles després d'ésser degudament examinats i controlats.

En la meua peregrinació per les dependències del Menjador Cooperatiu de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya em fa de «cicerone» el bon amic Salvador Garcia, membre de la Directiva del menjador.

La Directiva del menjador està integrada per Juli Figueras, President; Dalmau Pons, Vice-President; Josep M.ª Bové, Secretari; Josep Menéndez Campillo, Tresorer; Josep Hernández, Comptador; per una Comissió de Proveïments formada per Salvador Garcia i Maria Angela Gràcia, que és alhora Vice-Secretària; per una Comissió de Finances formada per Eduard Budó i Baldomer Sancho. La Junta Directiva està ampliada per una Comissió Revisora de Comptes.

El company Garcia em presenta a quasi tots els components de la Directiva i de les Comissions amb els quals tinc el gust de conversar una estona, mentre s'esfuma una cigarreta amb la qual el company Pons ens ha obsequiat.

COM VA INICIAR-SE EL MENJADOR

—Estic meravellat de l'ordre que he notat en l'organització del vostre menjador. M'interessaria saber com va sorgir i desenrotllar-se aquesta idea.

—La idea va sorgir d'uns companys de l'Escola Industrial, cristallitzada en una proposta que es va presentar a l'Assemblea del 19 de febrer d'enguany.

—I com va desenrotllar-se?

—A l'esmentada Assemblea es nomenà una Comissió organitzadora, formada pels companys Figueras, Coromines i Jové.

—Quan pogueren discutir-se els treballs de la Comissió organitzadora?

—Es feren dues Assemblees per a discutir els Estatuts, les dues ben laborioses, i foren aprovats pel Consell Superior de la Cooperació amb data 24 de juny.

—En quina època es constituí l'entitat?

—El Menjador Cooperatiu es constituí en l'Assemblea celebrada el dia 4 de juliol.

—Voldríeu dir-me algunes característiques d'aquest menjador?

—Cal omplir una sol·licitud d'entrada en la qual el soci es compromet a fer una aportació de dues-centes pessetes renunciant al sobrecoament o racionament de ciutadà, si es fan els dos àpats del dia al menjador. El primer desembossament és de vint pessetes, o sigui el 10 per 100 de l'aportació subscrita.

—Com repartiu els excedents de percepció?

—Els Estatuts assenyalen que el 50 per 100 va a Obres Socials i Fons de Reserva, el 10

per 100 a gratificació dels empleats i el 40 per 100 restant a retornar als socis, però en una Assemblea els socis feren renúncia d'aquest 40 per 100 i s'acordà destinar-lo a la creació d'un menjador cooperatiu infantil.

VOLUM I ORGANITZACIO DEL MENJADOR COOPERATIU

El menjador cooperatiu va inaugurar-se el dia 1 de setembre i es serveixen uns 400 dinars i uns 200 sopars.

Els àpats es sol·liciten per desenes, assenyalant els dies, i s'abonen per desenes anticipades els àpats sol·licitats en cada desena, contra lliurament d'uns tiquets.

Si al soci no li interessa l'àpat o els àpats d'un dia determinat, una volta adquirits els tiquets, pot renunciar-los de nou a deu del matí per telèfon, i en pagar la desena següent li són abonats els àpats dels quals hagi avisat per endavant.

Si el soci ha de fer un àpat en un dia per al qual no hagi adquirit tiquet, pot avisar de nou a deu del matí, i si hi ha baixes se li concedeix un menjar que se'n diu de «fonda».

—Amb quants socis compteu actualment?

—Amb uns 700, que vénen obligats a fer un consum mínim mensual de 10 tiquets.

—Si es quedessin tots els àpats al Menjador no podríeu pas atendre'ls.

—Evidentment, per això hi ha el projecte d'obrir en un altre local el Menjador Cooperatiu número 2 de Funcionaris de la Generalitat.

Estic encantat de la conversa amb els dirigents. Ara vaig a veure

COM FUNCIONA EL MENJADOR

Està en plena activitat. Les noies que serveixen taula van i vénen amb gots, ampolles, plats, culleres, forquilles... En entrar hi ha un taulell; els socis canvien els respectius tiquets per uns altres que diuen «primer plat» i «segon plat»; molts compren un tercer tiquet que val per un got de vi. Agafen un platet a dintre del qual hi ha un panet, una poma i dos «palillos» i se'n van a cercar un lloc en el menjador.

El menú d'avui és el següent: Primer plat, mongetes amb suc; segon plat, bacallà amb safinana.

La noia que serveix la nostra taula agafa els tiquets del primer plat i del vi i als pocs moments ens porta unes mongetes que diuen: «Mengeu-me», i una ampolleta de vi per ajudar-les a passar.

Mentre dura el dinar, a cada taula hi ha una conversa ben animada.

El company Garcia ens parla de les noies que serveixen taula. Totes són boniques, polides i amables. Tinc interès en parlar amb alguna. Després de dinar me les presenten.

L'ÀNITA

Es una castanya, vull dir color castanya, amb uns ulls mig aclucats, una boqueta rodona i una piga sobre el llavi. Grassoneta i desimbolta, quan camina ens fa l'efecte d'una bellesa grega que s'ha vestit a la moderna, perquè l'Ànita empra «faldeta-pantalón», de la qual n'està molt enamorada.

—Voldria que em digués quelcom per als lectors d'ACCIO COOPERATISTA.

—I això, què és?

—El periòdic de la Federació de Cooperatives de Catalunya, el portantveu dels consumidors organitzats cooperativament.

—I es llegeix molt aquest periòdic? Dic això perquè jo no l'he vist mai.

—Es llegeix poc en relació amb el número de consumidors cooperadors. Ara mateix estic segur que la seva família pertany a una cooperativa de consum, la qual es veu que encara no s'ha preocupat de fer conèixer als seus associats el periòdic de l'organització.

—Es tal com vostè diu; ni jo, ni els de casa sabem que existís.

—Però perquè no coneguin i llegeixin ACCIO COOPERATISTA tots els cooperadors de Catalunya, no es preocupi, que el nostre periòdic tira més exemplars que la majoria de rotatius que surten diàriament i es llegeix fora de Catalunya i a l'estranger i internacionalment, i això no ho dic pas per donar-nos «bombo», ACCIO COOPERATISTA fa un bon paper. En van una pila d'exemplars a França, Suïssa, Anglaterra, Dinamarca, Txecoslovàquia, Polònia, U. R. S. S., Repúbliques Sudamericanes, Amèrica del Nord, etc., etc.

—Així, si parla de mi aquest periòdic, tot el món s'assabentarà que porto «faldeta-pantalón»?

—Evidentment.

—I a Suïssa també?

—Es clar, dona.

—Digui, doncs, digui, ja pot preguntar el que vulgui. Tinc molt interès en veure si se n'assabenta la meua tia de Suïssa.

—Quants anys té? De veritat i sense embuts.

—Tinc vint-i-dos anys, sóc soltera i sense compromís. Això no ho posi, perquè si el meu «novio» se n'assabentava s'enfadaria.

—Es catalana?

—No, sóc italiana, però antifeixista. Això, sí, posi-ho, no fos que algú m'agafés de «cap d'esquila». Em dic Anita Garbaccio.

—Com ha passat la seva vida? Vull dir: a què s'ha dedicat després de sortir de l'escola?

—Abans del 19 e juliol assistia a una acadèmia de «corte» i divertir-me; fumava algun «cambel» i em dedicava al ball, al teatre i al cinema, en eixir de l'acadèmia. Després del 19 de juliol, les circumstàncies han variat i vaig tenir necessitat de treballar per ajudar la família i he tingut sort de trobar feina.

—On ha treballat?

—A la F. S. A. C., en la distribució d'ametlles i avellanes, però per manca de gèneres em vaig quedar sense feina.

—Quant temps fa que treballa en aquest menjador?

—Des del dia de la inauguració, i per cert que estic molt contenta de la meua tasca, perquè hi ha una bona direcció i uns clients molt amables.

—Li tenen atencions els clients?

—Ja ho crec, i fins i tot a voltes n'hi ha algun que m'obsequia amb cigarretes; avui mateix m'han obsequiat amb tres.

—I se les fumarà?

—No pas totes. N'haig de guardar per al meu promès; però això no ho posi eh?

—No tingui por. Escolti, em voldria dir quantes vegades li han mossegat la piga que té damunt del llavi?

—Mai, ningú. Pobret del que s'atrevis!...

I l'Ànita llença un somriure de picardia, amb aquells ulls mig aclucats que volen dir: Ai, la mare!

VICTORIA FERRER I D'ALTRES

—Ecoliti, no em voldrà dir res vostè per ACCIO COOPERATISTA?

—Què vol que li digui?

—El que vulgui.

—Em dic Victòria Ferrer, tinc vint-i-tres anys, i m'agrada molt al tasca de servir els clients que concorren a aquests menjadors perquè tots són molt amables i em tenen moltes consideracions.

—Abans d'ací, on havia treballat?

—A l'Hospital General de Catalunya, però m'agrada molt més aquesta tasca d'ací.

—Quines són les seves principals diversions?

—El cinema i el teatre. M'agrada d'una manera especial la sarsuela i més si canta Tino Folgar.

I la Victòria somriu amb aquelles dues files de dents que et fan venir unes ganes de sentir-te mossegat.

Susanna. Es una noia alta i esbelta i quan insinuo el meu interrogatori em contesta:

—Estic encantada de la vida. M'agrada principalment el ball i amb l'Ànita són assídues concurrents de Piscines i Esports.

La Teresa em contesta:

—A mi no m'atabali. Jo sols li demanaria que m'ajudés a entrar aquella taula.

I la Lola, i la Mercè, i la Maria, totes les que serveixen taula, fan la cuina i estan a l'«oficina», estan encantades i contentes de la seva tasca...

OPINIO DELS SOCIS

He volgut conèixer el parer dels comensals en relació amb la marxa del Menjador Cooperatiu i he obtingut aquestes dues opinions: PILAR CASUSO, soci núm. 155.

El anar al Menjador Cooperatiu de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya és un plaer, sembla una ampliació de la casa, estalviant-te les preocupacions que avui representa el posar el dinar a taula.

La minestra és veu que és feta per persones bregades al tarannà de casa, puix dintre de la sobrietat dels temps de guerra, treuen el màxim profit dels aliments fent uns menús «sabrosos» i abundants.

JOSEP M.ª PORTA, soci núm. 149.

Des de la inauguració del Menjador Cooperatiu de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya, he assistit a distints àpats, m'ha sorprès la bona direcció i organització, ja que jo pensava que estava dirigit per un tècnic i em digueren que tots els que intervenien eren funcionaris companys nostres amb l'única experiència que d'aquests afers pot fer hom des de casa seva.

El Menjador Cooperatiu recorda els «Lyon's the», cases de menjar repartides per la ciutat de Londres, en les quals amb pocs diners es donen al client menjars bo, abundant i sobre tot ben servit, puix és una de les coses que no comprenia que per estar amb guerra ens tinguem que tornar tots mal carats i mal educats, «colistes» i sobre tot viure amuntegats.

IMPRESSIO DE CONJUNT

Em fa l'efecte, en veure les damiselles servint taula, que aquells pitgers de flors que abans adornaven les taules dels menjadors de luxe, han abandonat el seu lloc i per màgia d'encantament s'han convertit en unes noies alegres i boniques, vestides amb uniforme d'un blau cel immaculat, que fan les delícies dels mortals que tenen la sort de poder dinar o sopar al Menjador Cooperatiu de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya.

El company Garcia em fa l'efecte d'un Pare Prior, que, amb l'abadessa Maria Angela Gràcia, cuiden de què tot marxi amb ordre i de què els cascabels de les mongetes, que són les noies de la casa, no s'esvalotin massa i de què el públic quedi satisfet dels àpats.

Mentre baixo les escales estic pensant si en temps normal podria la família catalana, tan casolana i tan amiga de la seva llar, adaptar-se a l'estandardització d'un menjador col·lectiu per més cooperatiu que sigui...

..

Aquest reportatge l'haviem de publicar fa molts dies, però esperava uns clixés per animar-lo, que per manca de material fotogràfic no he pogut obtenir. Prenguin la bona voluntat i que em perdonin els del Menjador Cooperatiu i els lectors d'ACCIO COOPERATISTA.

JAUME VERDURA

FEDERACIO DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

Escola d'orientació i educació cooperatista

Primer cicle de conferències que es donaran tots els diumenges, a les 10'30 del matí, en les dates que s'indiquen, a l'estatge del Saló Teatre de la Sucursal núm. 21 de la «Unió de Cooperadors de Barcelona», carrer d'Urgell, 176.

Dia 13 novembre.—Conferenciant: Miquel Mestre, President del Consell Superior de la Cooperació.

Tema: «La política de proveïments durant la guerra».

Dia 20 novembre.—Conferenciant: Josep Viadiu, ex-President del Consell d'Economia.

Tema: «Les bases del Decret de Collectivitzacions i el Moviment Cooperatiu».

Dia 27 novembre.—Conferenciant: Josep M.ª Boix, Director de la Caixa de Pensions per a la Vellesa.

Tema: «Organització Cooperativista de la riquesa social».

Dia 4 de desembre.—Conferenciant: Jaume Verdura, Teòric Mercantil.

Tema: «Les finances de la Cooperació de Catalunya».

COOPERADORS, NO HI MANQUEU!